

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 168/2014
04.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Предрага Глигоријевића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Л., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 1141/13 од 19.02.2014. године, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду К број 923/11 - Кв бр. 5024/12 од 22.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 1141/13 од 19.02.2014. године, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Вишег суда у Београду К број 923/11 - Кв бр. 5024/12 од 22.11.2012. године, тако што се окривљени Н.Л., осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К 923/11 - Кв 108/12 од 19.01.2012. године, на јединствену казну затвора у трајању од четири године и два месеца,

ОСЛОБАЂА од извршења 25% претходно утврђених појединачних казни затвора по тој пресуди,

и **УТВРЂУЈЕ** да је окривљени Н.Л. ослобођен од извршења дела јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К 923/11 - Кв 108/12 од 19.01.2012. године у трајању од 13 (тринаест) месеци, те **СЕ ОДРЕЂУЈЕ**, да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од 3 (три) године и 1 (једног) месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора, од 16.10.2008. године до 23.12.2008. године и од 08.08.2011. године, па надаље.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К број 923/11 - Кв бр. 5024/12 од 22.11.2012. године осуђени Н.Л., који се налази на издржавању јединствене казне затвора у трајању од четири године и два месеца, по пресуди Вишег суда у Београду К 923/11 - Кв 108/12 од 19.01.2012. године, која је постала правноснажна

дана 17.02.2012. године, ослобођен је од извршења 25% казне затвора, па је утврђено да се осуђени ослобађа од извршења дела казне у трајању од 1-једне године и 15-петнаест дана, и одређено да се остатак казне у трајању од 3-три године, 1-једног месеца и 15-петнаест дана према осуђеном изврши, као и да се у остатак казне затвора урачунава време проведено у притвору од 16.10.2008. године до 23.12.2008. године и од 08.08.2011. године па надаље.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз број 1141/13 од 19.02.2014. године због повреде одредбе члана 3. Закона о амнестији са предлогом да се захтев усвоји и донесе пресуда којом ће се преиначити наведено решење Вишег суда у Београду и окривљени Н.Л. ослободити од извршења дела јединствене казне на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Београду К 923/11 - Кв 108/12 од 19.01.2012. године и то за проценат ослобођења у складу са одредбом члана 3. Закона о амнестији.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 490. ЗКП-а, на којој седници је размотрио списе предмета, заједно са побијаним решењем, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажним решењем Вишег суда у Београду К број 923/11 - Кв бр. 5024/12 од 22.11.2012. године на штету окривљеног Н.Л. повређен закон - одредба члана 3. Закона о амнестији.

Из списка предмета произилази да је окривљени Н.Л. пресудом Вишег суда у Београду К 923/11 од 22.11.2011. године оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године и четири месеца у коју му је урачунато време проведено у притвору од 08.08.2011. године па надаље.

Пресудом Окружног суда у Београду К. 1855/07 од 23.12.2008. године, окривљени Н.Л. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 16.10.2008. до 23.12.2008. године.

Осуђени Н.Л. налази се на издржавању јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К 923/11 - Кв 108/12 од 19.01.2012. године, која је донета у поступку спроведеном на основу члана 405. став 1. тачка 1. ЗКП („Службени гласник РС“, број 72/09 од 03.09.2009. године).

Одредбом члана 3. Закона о амнестији, прописано је да се правноснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна затвора, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан тим Законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена овом амнестијом.

Члан 1. став 1. Закона о амнестији одређује да се ослобађају од извршења 25% изречене казне затвора лица правноснажно осуђена за кривична дела која су прописана законима Републике Србије или су била прописана законима који су престали да важе, а која се на дан ступања на снагу тог закона налазе на издржавању казне затвора у Републици Србији или још нису ступила на издржавање казне затвора или чији премештај је ради издржавања те казне извршен у иностранству.

Побијаним решењем Вишег суда у Београду окривљени Н.Л. ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од четири године и два месеца по пресуди Вишег суда у Београду К 923/11 - Кв 108/12 од 19.01.2012. године, што чини укупно умањење казне за једну годину и петнаест дана, те је одређено извршење остатка јединствене казне затвора у трајању од три године, једног месеца и петнаест дана.

Врховни касациони суд налази да је Виши суд у Београду доносећи овакву одлуку поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији којом је прописано да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења од извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом, чиме је на штету окривљеног учинио повреду закона на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости.

С тога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости као основан и преиначио правноснажно решење Вишег суда у Београду К број 923/11 - Кв бр. 5024/12 од 22.11.2012. године, тако што је на основу члана 3. Закона о амнестији најпре утврдио проценат ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни које су ушле у састав јединствене казне на коју је окривљени осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К 923/11 - Кв 108/12 од 19.01.2012. године.

Наиме, јединствена казна затвора у трајању од четири године и два месеца на коју је окривљени Н.Л. осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К 923/11 - Кв 108/12 од 19.01.2012. године састоји се од претходно утврђених појединачних казни затвора и то: за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика у трајању од три године и четири месеца по пресуди Вишег суда у Београду К 923/11 од 22.11.2011. године и за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика у трајању од једне године по пресуди Окружног суда у Београду К 1855/07 од 23.12.2008. године.

С тога је Врховни касациони суд, имајући у виду кривична дела за која је окривљени Н.Л. правноснажно осуђен наведеном пресудом Вишег суда у Београду, а која су обухваћена овом амнестијом, у смислу члана 3. и члана 1. став 1. Закона о амнестији, најпре, за сваку претходно утврђену појединачну казну одредио проценат ослобођења од извршења казне а затим утврдио део казне од чијег је извршења осуђени ослобођен.

Тако је утврђено да се све претходно утврђене појединачне казне затвора по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К 923/11 - Кв 108/12 од 19.01.2012. године имају умањити за по 25%, па се казна затвора у трајању од три године и четири месеца за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика по пресуди Вишег суда у Београду К број 923/11 од 22.11.2011. године умањује за десет месеци а казна затвора у трајању од једне године за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика по пресуди Окружног суда у Београду К 1855/07 од 23.12.2008. године умањује за три месеца.

Надаље, када се јединствена казна затвора по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К 923/11 - Кв 108/12 од 19.01.2012. године умањи за време ослобођења од извршења појединачних казни затвора, утврђено је да је део казне од кога је осуђени Н.Л. ослобођен од извршења, укупно тринаест месеци, те је одређено да је остатак казне који се има извршити три године и један месец у коју се осуђеном урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора од 16.10.2008. до 23.12.2008. године и од 08.08.2011. године, па надаље.

С`тога је Врховни касациони суд, усвојио наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у којима се истиче повреда закона из члана 3. Закона о амнестији и преиначио наведено правноснажно решење Вишег суда у Београду, тако што је утврдио део казне за који се осуђени има ослободити и одредио да се према окривљеном Н.Л. има извршити остатак казне у трајању од три године и једног месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора од 16.10.2008. до 23.12.2008. и од 08.08.2011. године, па надаље.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП-а, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић, с.р.**